

Πατριάρχης συχναίς επισκέπτεται τούς ύπουργούς διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο. Μέχρι βωμοῦ!

Οἱ ἐνταῦθα Ἕλληνες τὸ γένος, καθολικοὶ δὲ τὸ θρήσκευμα ἔγνωσαν νὰ ιδρύσῃσι διὰ τούς παῖδας αὐτῶν σχολεῖον ἑλληνοκαθολικόν, μικρὸν μὲν τὸ κατ' ἀρχάς, ἀλλὰ ἀκολούθως αὐξανόμενον μέχρι γυμνασίου. Εἰς τοῦτο ἐσονται δεκτοὶ μόνον οἱ παῖδες τῶν ἑλληνοκαθολικῶν, οὐδεὶς δὲ ὀρθόδοξος, ὅπως μὴ θεωρηθῇ προσηλυτικὸν ἔχον χαρακτῆρα. Τῆς διοργανώσεως τὴν σχολὴν ἐπιτροπῆς προϊστάται ὁ κ. Πυρότζης. Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲ θέλουσι διδάσκει εἰς ἑλληνικὴν γλῶσσαν, διότι ἅπαντα τὰ μαθήματα θέλουσι διδάσκεισθαι εἰς ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ὁ καθολικὸς τὸ θρήσκευμα κ. Ν. Σαργολόγος καὶ τις μαθητὴς τῆς Μεγάλῃς τοῦ Γένους Σχολῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ἑλληνοκαθολικῶν κατῴρθη νὰ λάβῃ καὶ ἐπιχορήγησιν ὑπὸ τοῦ Πάπα, ἀπειλήσασα αὐτὸν ὅτι οἱ ἑλληνοκαθολικοὶ θέλουσιν ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει στέλλει τὰ τέκνα τῶν εἰς ἑλληνικὰ σχολεῖα, διότι δὲν ἐννοοῦσι χάριν τοῦ καθολικισμοῦ νὰ χάσῃσι τὸν ἐθνισμόν των.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθη ἡ ἐναρκτήριος τελετὴ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς σχολῆς ἐν μέσῳ ἱκανοῦ πλήθους ἑλλήνων καὶ καθολικῶν, ἐν οἷς ὁ Πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Κουντουριώτης, ὁ Πρόξενος κ. Μίχος καὶ ἱκανοὶ προξενικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὁ τὸν Πάπην ἀντιπροσωπεύων κ. Ῥοτέλλης. Ἡ αἴθουσα ἔφερε τὰς εἰκόνας τοῦ Γεωργίου, τοῦ Χαμίτ καὶ τοῦ Πάπα. Λόγους δ' ἐξερώνησαν οἱ κ. Ν. Σαργολόγος, ποιησάμενος ἐγκώμιον τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἀρκούντως ἐπιτυχές, ὁ κ. Βουτυράς εἰπὼν ὅτι εἰς τινὰς περιστάσεις ὁ καθολικισμὸς ὠφέλησεν τὰ ἑλληνικὰ γράμματα, καὶ ὁ κ. Ῥοτέλλης ἐκφράσας τὸν θαυμασμόν αὐτοῦ διὰ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Τὸ κατ' ἐμὲ δὲν δύναμαι ἢ θερμῶς νὰ συγχαρῶ τοῖς ιδρυταῖς τῆς σχολῆς ταύτης καὶ εὐχρηθῶ αὐτοῖς ταχεῖαν ἐκπλήρωσιν τῶν πόθων αὐτῶν τῶν ἐθνικῶν. Τὸ ἑλληνικὸν σύνταγμα θεωρεῖ τοὺς πάντας ἴσους, οἰοῦν δὲ τινος ἀδελφοὶ ἐν τῇ ἐθνισμῷ. δι' ὃ οἱ καθολικοὶ Ἕλληνες εἰσὶν ἐπίσης ἀδελφοὶ ἐν τῇ ἐθνισμῷ.

Ὁ «Νεολόγος» ἐπαύθη καὶ τοῦτο μεγάλως τὸ ἐνταῦθα κοινὸν ἐλύπησε, αἰσθανόμενον μεγάλως τὴν σπουδαίαν αὐτοῦ ἑλλειψιν. Ὁ δὲ λόγος τῆς παύσεως αὐτοῦ εἶναι γελοῖος. Φέρεται δὲ, διότι ἐδημοσιεύθη ἀλληλογραφία τις ἐκ Κίου περὶ τοῦ ζητήματος τῆς φορολογίας τῶν ὑπηκόων Ἑλλήνων. Ἐπειδὴ δὲ ὁ λόγος τῆς παύσεως ἐφάνη οὐχὶ ἐπαρκὴς, διὰ τοῦτο τὸ δημόσιον προέβη εἰς εἰκασίαν. Καὶ τινες μὲν ἀπέδωκαν τὴν παῦσιν αὐτοῦ εἰς τὸ ὅτι ὁ «Νεολόγος» συνεκάλεσε ἐν τῇ γραφείῳ αὐτοῦ τοὺς λοιποὺς δημοσιογράφους, ὅπως σκεφθῶσι καὶ λάβῃσι μέτρα τινὰ ὑπὲρ τῶν ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς καὶ τοῦ σεισμοῦ παθόντων. Κατ' ἄλλους δὲ ὡς ἐκ τῆς γλώσσης, ἣν ἐτήρησεν ἐν τῇ ζητήματι τῶν προνομίων τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἐκκλησίας. Πιστεύεται ὅτι ὁ «Νεολόγος» θέλει ἐπαναλάβει τὴν ἐκδοσιν αὐτοῦ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῶν δύο μηνῶν. Εὐχόμεθα.

Ὁ Νεὸς Πατριάρχης Ἱεροσολήμ ἀφίκετο ἤδη. Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῦ ἐκ Περουπόλεως παρουσιάσθη πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἀλέξανδρον καὶ τὴν αὐτοκράτειραν ἐν τοῖς ἐν Γατσίνω ἀνακτορίοις. Ἐγένετο δὲ δεκτὸς μετὰ πολλῶν φιλοφρονήσεων. Ἐν τῇ περιπτώσει δὲ ταύτῃ ὁ αὐτοκράτωρ ἐδωρήσατο τῷ Πατριάρχῳ Ἱεροσολύμων τὰ εἰσοδήματα μετοχίου ἐν Ρωσίᾳ καὶ ἐπέτρεψεν ἵνα ἐπὶ ἔτος ἔτι συλλέγωνται συνδρομαὶ ἐν Ρωσίᾳ ὑπὲρ τῆς ἱερατικῆς σχολῆς. Ὡς τῆς μεγαλοδωρίας σου, κύριε! Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἐνταῦθα ἐγένετο δεκτὸς μετ' ἐκτάκτων τιμῶν. Προσεσχῶς δὲ παρουσιάσθησεται τῷ Σουλτάνῳ.

Ὁ ἄνεμος ὃς ἀποκαλύπτει τὸν φερετζέ περὶ οὗ τοσοῦτος ἐγένετο κατ' αὐτὰς πάταγος, χαρουνίσεως τινος καὶ δείκνυσιν τὰ ὑπ' αὐτὸν, οὕτω οὗτος ἐν συμμαχίᾳ μετὰ τῆς βροχῆς ἀπεκάλυψε τὸν ἄνωθεν τῆς οἰκίας τοῦ Ἀλέκου πασᾶ ἐν Φιλίππουπόλει εὐρισκόμενον αὐτοκρατορικὸν τῆς Ῥωσσίας Ἀετόν. Ζήτημα ἐντεύθεν. Ἡ Πύλη ἐζήτησεν ἐξηγήσεις καὶ ὁ Ἀλέκος Πασᾶς διέταξε νὰ χρίσῃσι τοὺς Ἀετοὺς, πλὴν ὁ ἄνεμος καὶ πάλιν ἀπεκάλυψεν αὐτοὺς, δι' ὃ ὁ Ἀλέκος Πασᾶς, μετὰ λύπης του βεβαίως, διέταξε καὶ κατέσκαψεν αὐτοὺς. Ὁ ἄνεμος λοιπὸν καὶ ἡ βροχὴ ἀποκαλύπτουσι καὶ πολιτικὰ φρονήματα.

Ἡ συναυλία ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων, περὶ ἧς ὠμίλησα ἐν τῇ ἡγουμένῃ μου, προβαίνει. Δοθήσεται δὲ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Σουλτάνου, ἐφορευούσης ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κυριῶν τοῦ διπλωματικοῦ σώματος. Τιμὴ εἰσόδου μία λίρα ἀγγλική. Τί ζητοῦσιν ἐνταῦθα τὰ ἀγγλικά νομίσματα; Ἀφ' οὗ δὲν ἔχομεν λίρας τουρκικὰς. Προκειμένου δὲ ἐνταῦθα περὶ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων, ἀναγράφομεν ὅτι τὰ δύο ἐν τοῖς Πατριαρχείοις σώματα ἀπεφάσισαν τὴν ἀποστολὴν πατριαρχικῆς ἐγκυκλίου εἰς τὰς ἐκκλησίας Κων/πόλεως, δι' ἧς νὰ προτρέπωνται αἱ ἐνορίαι ὑπὲρ συλλογῆς συνδρομῶν διὰ τοὺς ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντας.

Οὕτως

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Παρίσιος, 24 Ὀκτωβρίου

Αἱ ἀπὸ ἡμῶν ἤδη αἰῶνος συντελεσθεῖσαι πρόοδοι ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς προφυλάξεως τῶν ἀνθρώπων καὶ ζώων τῶν ἐπιδημικῶν νόσων, ἀπετέλεσαν ἐπιστήμην νέαν, ἱατρικὴν νέαν ἧς τὰ ἔργα τοῦ περικλεοῦς Pasteur ὑπῆρξαν ἡ ἀφετηρία. Αἱ ἔρευναι τῆς μικρογραφίας, ἀπεκάλυψαν τὴν βεβαίαν αἰτίαν πλήρη ἐπιδημικῶν νόσων, καὶ τὴν πιθανὴν τοιαύτην ὕλην τῶν νοσημάτων. Κατὰ τὸν κ. Pasteur καὶ τὴν Νέαν Σχολὴν ἧς ὁ Koch ἐν Γερμανίᾳ παρίσταται περιφανὴς ἡγέτης, ἡ αἰτία αὕτη εὑρηται ἐν ζῳῇ ἀπείρως μικροῖς ὁργανισμοῖς, ἀλλ' ἀπείρως ἐπικινδύνους ἐπίσης οἵτινες καλοῦνται μικρόβια. Ὁ ἀήρ, τὸ ὕδωρ, τὸ ἔδαφος, τὰ ἐνδύματά μας, οἱ τοῖχοι τῶν κατοικιῶν μας, κρύπτουσι τὰ σπέρματα τῶν μικροβίων τούτων, ἅτινα ἀπειλοῦσιν ἀκαταπαύστως τὴν ὑγείαν μας καὶ τὴν ζωὴν μας. Ἡ θεωρία αὕτη περιβληθεῖσα τοῦ πειράματος τὸ κύρος, συνεπηγάγετο ὡς ἀκολουθίαν, ὅπως νῆαν ὑγεινὴν, ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ὁποίας μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι θὰ κατορθώσωμεν νὰ ἐπίσχωμεν ἀπάσας τὰς ἐπιδημίας διὰ τὸν ἀπλοῦστατον λόγον ὅτι κατόρθωσεν ἤδη ἡ ἐπιστήμη νὰ ἐπίσχω τινὰς τούτων. Αἱ τροφαὶ καὶ τὰ ποτὰ οἷς χρῶμεθα περιέχουσι πλὴν ἄλλων τὰ σπέρματα γνωστῶν παρασίτων οἷα ἡ ταινία, ἡ τριχίνη, ἡ ἑλμινθοειδὴς ἀσκαρὶς. Ταῦτα τὸ πῦρ καταστρέφει ἀπολύτως, καθιστῶν ἀδύνατον τῷ ἀνθρωπίνῳ ὁργανισμῷ. Ἐν τῷ ὕδατι εὐρέθησαν ἐπίσης πλὴν ἄλλων, τὰ παράσιτα καὶ δύο νόσων ὧν ἡ γέννησις μέχρι τινὸς τὴν αἰτίαν—τῆς διαρροίας τῆς Κογχινίνης, καὶ τῆς ἀναιμίας τῶν μεταλλευτῶν, ἤδη διὰ τῆς βράσεως τοῦ ὕδατος, ταῦτα καταστρέφονται, καὶ οὕτω αἱ νόσοι αὗται ἐξαφανίζονται σχεδὸν ὁλοτελῶς. Τὰ φυτικά παράσιτα δὲν εἶναι ἥττον βλαβερὰ, εἴτε ἐν τῇ καταστάσει τοῦ εὐρώτος παράγοντος τὴν ἀποσύνθεσιν τῶν σωμάτων, εἴτε ἐν τῇ μορφῇ τοῦ μύκητος παράγοντος τὴν ξηρὰν σῆψιν τῶν δένδρων, καὶ ἀποτελοῦντος διὰ τὸ ναυτικὸν ἀληθὴ μᾶστιγα, συ-

νεπάγοντος τὴν καταστροφὴν τῶν πλοίων, ὡς τοῦτο συνέβη κατὰ τὸ τέλος τοῦ τελευταίου αἰῶνος καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ παρόντος ἐν Ἀγγλίᾳ διὰ τὸ δίκροτον «Βασίλισσα Καρλόττα», ἐν Γαλλίᾳ, διὰ τὸ τρίκροτον «ὁ Κεραυνόβολος».

Οἱ μύκητες προσκολλῶνται ἐπίσης ἐπὶ τῶν ζώντων ὀργανισμῶν ὡς καὶ ἐπὶ τῆς νεκρᾶς ὕλης. Μοὶ ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρω τὴν νόσον τῶν γαιομήλων, τὸ ὠίδιον τῆς ἀμπέλου. Ἡ πλήρης ἀπαρρίθμησις τῶν παραγόντων τὸν παρασιτισμὸν τοῦτον, ἔσεται λίαν μακρά· ἀρκούμεθα μόνον νὰ ποιήσωμεν μνείαν τῶν ἐντομοφάγων μυκήτων, οἵτινες καταδιβρώσκουσιν εἴτε τὰ νεκρὰ ἔντομα, εἴτε τὰς ζώσας νύμφας των. Ἀλλὰ τὴν ὀλεθρίαν δρᾶσιν τῶν ἐντομοφάγων τούτων μυκήτων, ὑπερβάλλει ἐκείνη ἐτέρων φυτικῶν παρασίτων, 100.000 φορὰς μικροτέραν, διότι τὰ μὲν πρῶτα φθάνουσι πολλάκις μέχρι δέκα ἑκατοστομέτρων μήκους, τὰ δὲ δευτέρα παρουσιάζουσι συχνότατα διαστάσεις μὴ ὑπερβαίνουσας τὸ χιλιοστὸν τοῦ χιλιοστομέτρου. Εἰς ταῦτα ὀφείλεται ἡ ζύμωσις, τῇ ἱστορίᾳ τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα τοῦ Pasteur διαμενεῖ ἐξάει συνδεδεμένον. Οὗτος πράγματι ἀπέδειξε πρὸ εἰκοσιν ἡδὴ ἐτῶν ὅτι αἱ ζυμώσεις ἀντὶ νὰ ὦσι φαινόμενα χημικὰ εἰσὶ φαινόμενα φυσιολογικὰ, στενότερα συνδεδεμένα τῇ δράσει ζώντων ὀργανισμῶν. Ἡ σπουδὴ αὕτη τὸν ὠδήγησεν εἰς τὴν μελέτην καὶ ἐξιχνίασιν νόσων τινων, ἀτελῶς ἔτι ἐγνωσμένων, ὡς ἡ τοῦ μεταξοσκώληκος καὶ ἡ τοῦ ἀνθρακος. Ἡ τελευταία αὕτη σπουδὴ εἶναι ἀξία ἰδιαίτερας προσοχῆς, διότι δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὑπόδειγμα δι' ὅλας τὰς ἀναλόγους ἀναζητήσεις.

Ὁ ἀνθραξ εἶνε νόσος ἣτις προσβάλλει ἰδίως τὰ ποίμνια. Λέγουσιν ὅτι ὑπῆρξε μία τῶν δέκα πληγῶν, δι' ὧν ὁ Μωϋσῆς ἐτιμώρησε τὸν Φαραῶ διὰ τὴν πρὸς τοὺς ὁμοφύλους του σκληρότητά του.

Ὑπάρχουσι τόποι, ἐν οἷς ἡ νόσος αὕτη διαιωνίζεται κατὰ προτίμησιν. Τοιαῦτα, κατηραμένα πεδία ἐπιλεγόμενα, ὑπάρχουσιν ἐν Γαλλίᾳ εἰς Beauce καὶ Auvergne. Ὁ ἀνθραξ φονεῖ ἐνίοτε τὰ ζῶα ἐντὸς ὥρων τινων. Ἐν τῇ νεκροσκοπικῇ ἐξετάσει τὸ αἷμα εὐρηται μέλαν καὶ πυκνόν, ὡς τετηγμένη πίσσα· ὁ σπλὴν παρουσιάζει βαθείας ἀλλοιώσεις ἐπίσης. Ὁ ἀνθραξ προσβάλλει τὰ πρόβατα, τοὺς βόας, τοὺς χοίρους, τοὺς ἵππους καὶ τὸν ἄνθρωπον ἔτι αὐτόν.

Ἐπὶ πολὺν χρόνον ἡ αἰτία τῆς νόσου ταύτης ἔμεινεν ἀγνωστος. Γενικῶς ἐπίστευον ὅτι ἡτο-νόσος αὐτομάτως γεννωμένη, ἀποτέλεσμα ὑπερβαλλούσης κοπώσεως καὶ κακῆς διατροφῆς. Κατὰ τὸ 1851 οἱ Rayer καὶ Davain ἀνεκάλυψαν ἐν τῷ αἵματι τῶν ἐξ ἀνθρακος τεθνεώτων ζώων εἶδη μικρῶν ἀκινήτων βακτηριδίων, ἅτινα ἀπεκάλεσαν βακτηρίδια τοῦ ἀνθρακος. Ταῦτα ἔχουσιν εἰς μῆκος τὴν διάμετρον ἐνὸς αἰμοσφαιριδίου καὶ πλάτος 1-2 χιλιοστῶν τοῦ χιλιοστομέτρου. Ὁ Davain ἐνωφθάλμισε σταγόναν τοῦ αἵματος· τούτου ἐπὶ ὑγιοῦς ζώου καὶ ἀνεύρεν ἐν τῷ αἵματι τούτου θανάοντος πληθὺν ὁμοίων βακτηριδίων. Συνέπερνε λοιπὸν ὅτι ταῦτα ἦσαν ἡ προσεχὴς τοῦ θανάτου αἰτία. Ἀντέτειναν τότε τινες ὅτι ἡτο δύσκολον νὰ παραδεχθῇ τις ὅτι μικροσκοπικὸς ὀργανισμὸς τόσον μικρῶν διαστάσεων ἡτο δυνατόν νὰ φονεύσῃ ζῶα, οἷα ὁ βόυς καὶ τὸ πρόβατον, προσθέτοντες ὅτι ὁ Davain ἐνέχυσεν πολλὰ ἄλλα ἔτι πράγματα σὺν τοῖς βακτηριδίοις καὶ ὅτι εἰς εἰδικόν τι δηλητήριον ὑγρᾶς φύσεως ἔπρεπε νὰ ἀποδοθῇ ἡ φονικὴ δρᾶσις.

Κατὰ τὸ 1877 ὁ κ. Pasteur ἐπελήφθη τῆς σπουδῆς τοῦ ἀνθρακος μετὰ τῶν κκ. Joubert, Chamberlaud, Roux καὶ τοῦ τελευταίως ἐν Αἰγύπτῳ ἐκουσίως προσερχθέντος θύματος τῷ βομῷ τῆς ἐπιστήμης ἀτυχοῦς νέου Thuillier. Διὰ

νὰ ἀποφύγῃ τὰς παρατηρήσεις, ἃς ἀπέτεινον τῷ Davain, ἀπεμόνωσε τὸ βακτηρίδιον διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ σπουδᾷσῃ τοῦτο ἐν τῇ ἀρχικῇ αὐτοῦ μορφῇ. Τὸ ἔσπειρε καὶ ἐκαλλιέργησεν ἐντὸς ζωμοῦ βοῆς, ὀρνιθίου, ὕδατος, ἀφροζύθου, καὶ ἐκάστην σταγόναν προγενεστέρας καλλιέργειας ἐχρησιμοποίησε πρὸς νέαν καλλιέργειαν, οὕτως ὥστε νὰ λάβῃ προϊόντα μᾶλλον καὶ μᾶλλον καθαρὰ καὶ ἀπηλλαγμένα παντὸς ξένου στοιχείου. Τὸ ἐκ τῆς καλλιέργειας ὑγρὸν τοῦτο, ἐγχυθὲν εἰς μικροτάτας δόσεις τοῖς ζώοις, ἀπέκτεινε ταχύτατα ταῦτα μεθ' ὅλων τῶν συμπτωμάτων τοῦ ἀνθρακος. Ἐν τῷ αἵματι δὲ αὐτῶν εὐρέθη ἄπειρος ἀριθμὸς βακτηριδίων. Ἀντέτειναν τῷ Pasteur ὅτι καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἡ τοξικὴ δρᾶσις ὀφείλετο ἴσως εἰς τὸ ὑγρὸν τὸ ἐκ τῆς καλλιέργειας καὶ ὄχι εἰς τὸ μικρόβιον, ἀλλ' εἰς τὴν παρατήρησιν ταύτην ὁ ἐξοχος μικρογράφος ἀπήντησε θριαμβευτικῶς διηθῶν τὸ ὑγρὸν τῆς καλλιέργειας διὰ δίσκου ἐκ τιτάνου. Τὸ διηθηθὲν ὑγρὸν ἔμεινεν ἀδρανὲς, ἐνῶ τὸ βακτηρίδιον, ὅπερ ἔμεινεν ἐπὶ τῆς τιτάνου, ἐνοφθαλμισθὲν τοῖς ζώοις, ἐπέφερεν ἐπίσης τὸν θάνατον τούτων. Ἡ ἰσοφύρος δρᾶσις τοῦ ἀνθρακώδους βακτηριδίου συγχρατεῖται ὑπὸ τῶν σωματίων—σπερμάτων ἢ σπόρων, ἅτινα διαμένουσιν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους ἢ ἅτινα ἐκ τοῦ βάλθους τῶν τάφων ἀνάγονται ὑπὲρ τὸ ἔδαφος ὑπὸ τῶν σκωλήκων. Ὁ κ. Pasteur ἀνεύρε τοὺς σπόρους τούτους ἐν τοῖς ἐκ χρώμασι κυλίνδροις οὓς οἱ σκώληκες ἀπέρριπτον ὑπεράνω τῶν τάφων τῶν καλυπτόντων τοὺς νεκροὺς ζώων ἐξ ἀνθρακος θανόντων.

(Ἔπεται συνέχεια)

Κρονίδης.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαδᾶ

Παρίσιοι, 1 Νοεμβρίου. Εἰδήσεις ἐκ Μαδαγασκάρης λέγουσιν ὅτι οἱ Χοβάς ζητοῦσι νὰ ἔλθωσιν εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῶν Γάλλων.

ΕΙΣ ΤΟ

NEON ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Π. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου, ἀντικρὺ τοῦ φωτογραφείου Μωραΐτου

Ὅλα τὰ εἶδη διὰ Λουκούλλους :

Ἀριστουργήματα ἀπὸ ὅλα τὰ εἶδη, ἐκλεκτὰ καὶ φρέσκα.

Χαβιάρια—αὐγοτάραχα—τυριά—παστά—εὐρωπαϊκὰ ποτά.

ΚΑΙ ΤΙ ΡΕΤΣΙΝΑΤΟ !

ΖΗΤΕΙΤΑΙ νεανίσκος ἵνα ὑπηρετῇ δωρεάν ἐν οἰκίᾳ, νὰ φοιτᾷ δὲ εἰς τὸ σχολεῖον.